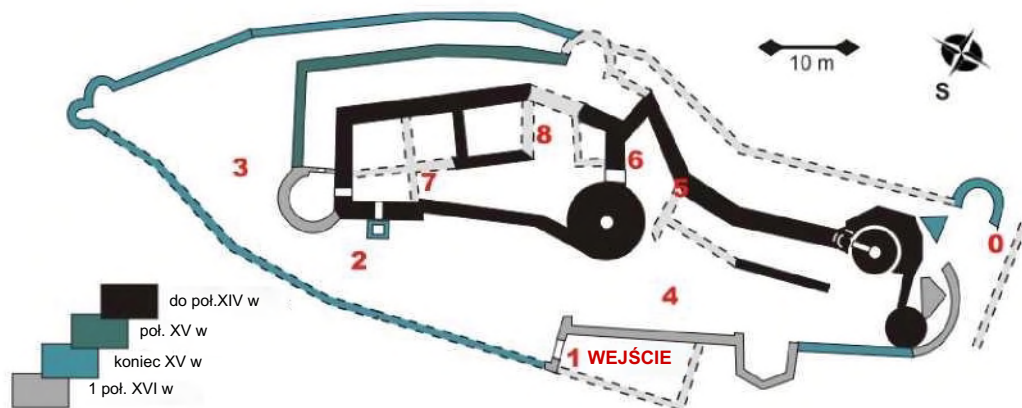

Cimburk

koło Koryčan

ZWIEDZANIE ZAMKU

1 BRAMA

Wejście jest najszabszym, najbardziej wrażliwym punktem każdej fortyfikacji i proporcjonalnie poświęcono dużo troski o jej zabezpieczenie. Oryginalna brama w Cimburk stała bezpośrednio nad fosą, a jej portal obramowano szczeliną dla zwodzonego mostu. W okresie renesansu brama została ponownie przestawiona i składała się z pary przejść z portalami po obu stronach.

Fasada bramy była pierwszym kontaktem gościa z zamkiem. Dlatego była powszechnie używana do reprezentowania właściciela. Znajdziemy tu różne rzeźby, najczęściej tablice z napisami i herbami. Tablica z herbem rodziny Horecký została przeniesiona z Cimburka do zamku w Koryčanach

2 BASZTA

Jest to element wzmacniający system obronny. Baszta jest typowym elementem aktywnej obrony w jej otoczeniu.

Wewnątrz przestrzeni zamkowych są baszty otwarte lub zamknięte. Z punktu widzenia obrony korzystna była otwarta baszta, ale ze względu na łatwiejsze zadaszanie i lepsze wykorzystanie wnętrza w czasach pokoju, a także podatność przechowywanego tu prochu na pochłanianie wilgoci, częściej budowano baszty zamknięte. Północno-wschodnia baszta była pierwotnie okrągła, ale po przebudowie barokowej zmieniła swój kształt na poligonalny (wieloboczny).

3 DZIEDZINIEC

Obszar średniowiecznych zamków był zwykle podzielony na warownię i przedgródzie. Zewnętrzne przedgródzie stanowiło niezależną ufortyfikowaną część, w której oprócz dziedzińca zamkowego znajdowały się także stajnie dla koni, obory, stodoły i inne budynki gospodarcze. Ponieważ jako materiał budowlany do tych budynków najczęściej wykorzystywano drewno, do dziś nic nie zostało zachowane. Nierzadko w przedgródziu funkcjonowały również warsztaty rzemieślnicze, zwłaszcza kuźnia, która nigdy nie mogła narzekać na brak pracy w zamku.

4 DZIEDZINIEC CIĄG DALSZY

Dziedziniec stanowił także zewnętrzną linię obronną zamku, której zadaniem było powstrzymanie napastników tak długo, jak to możliwe. Aby wejść do zamku konieczne było obejście pierwszego dziedzińca i wystawienie się na ewentualny ogień z wielobocznej baszty.

5 WIEŻA OBRONNA

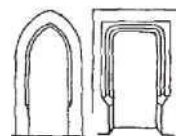
Wieża obronna tzw. stołp (zwany też bergfridem) stanowi podstawowy element typu zamku, który był budowany najczęściej w XIII i XIV wieku. Początkowo były to małe zamki, składające się tylko z pałacu zamkowego, murów obwodowych i wieży. Z czasem struktura zamku stała się bardziej skomplikowana, dlatego na przykład w Cimburku zbudowano drugą wieżę. Wieża obronna była wieżą schronienia. W Czechach i na Morawach wieże te zwykle miały okrągły przekrój. Dostęp do wieży był możliwy poprzez łącznik łączący wieżę z zamkiem. W razie potrzeby wieża była ostatnim schronieniem dla obrońców i mogła być niezależnie bronią.

6 RDZEŃ ZAMKU (także pałac)

Budynek, w którym funkcje mieszkalne i reprezentacyjne przeważają nad wszystkimi innymi. Wygląd pałacu jest także wrażliwym wskaźnikiem statusu społecznego właściciela. Najstarsze pałace są nam już znane z XII w. W XIII wieku pałace arystokratycznych i królewskich zamków były zróżnicowane. Rosnące wymagania mieszkaniowe wymagały budowy większej liczby skrzydeł pałacu. Ta ekspansja doprowadziła do różnego rodzaju regularnych układów. Niemniej jednak szczególnie dolne piętra zostały wyposażone zgodnie z funkcją obronną zamku, która zmieniła się dopiero w okresie jagiellońskim, kiedy wiele pałaców do tego czasu przypominało raczej zamki.

7 GOTYK

Gotyk zasadniczo różni się formą i aranżacją od innych dzieł architektonicznych, które wywodzą się ze starożytnych tradycji rzymskich i starożytnej Grecji. Nazwa pierwotnie była uwłaczająca i przypomina Gotów, barbarzyńców, którzy zaatakowali i spustoszyli Rzym. Gotyk dzieli się na wczesny, dojrzały i późny gotyk. Początki zamku Cimburk znajdują się pod rządami Luksemburga, a tym samym okresu dojrzałego gotyku. Gotyckie części zamku można rozpoznać po murach i kamieniach z kamieniołomu, które nie zawierają żadnych domieszek cegieł, chociaż cegły były znane jako materiały budowlane. Charakterystyczne są również wzmocnione rogi masywnych bloków, gdzie wciąż można zobaczyć otwory do manipulacji za pomocą gigantycznych kleszczy. Część piaskowcowej ramy z tego okresu została zbudowana przez słynną hutę Zygmunta i zawiera zarówno typowy łuk gotycki, jak i portal siodłowy, który można zobaczyć przy wejściu do rdzenia zamku.

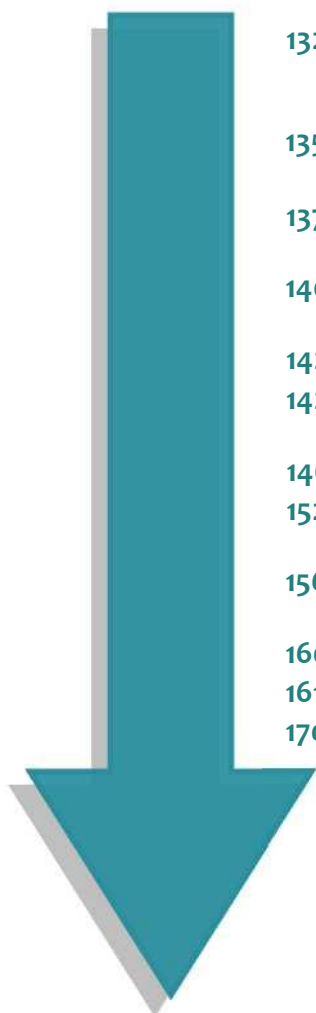
8 RENESANS BAROK

Te dwa okresy obejmują okres od XV do XVIII wieku. W szczególności przebudowano część przedgródzia i zbudowano nowe umocnienia. Ekspansja broni palnej i armat wiąże się z rozbudową baszt, które najpierw zbudowano jako okrągłe, a później przebudowano na wieloboczne. Pałac zamkowy przeszedł kilka przebudów, w których dwór nie był już skupiony na jego funkcji obronnej i skupiał się na podnoszeniu komfortu życia. Ościeżnice drzwi i okien zostały wymienione, które łączono w pary i opatrzone herbami właścicieli.

Cimburk

koło Koryčan

ZWIEDZANIE ZAMKU

- 1327 - 1333** Założenie zamku przez Bernarda z Cimburka. Bernard był na dworze Jana Luksemburskiego w randze podkomorzego ziemskiego.
- 1358** Ctibor z Cimburka, wnuk założyciela, sprzedaje zamek w korzystnej cenie morawskiemu margrabiowi Janowi Jindřichowi.
- 1375** Jošt Lucemburský, syn Jana Jindřicha, zamek daje w zastaw Zygmuntowi z Letovic aby mieć dość pieniędzy na wojny z bratem Prokopem.
- 1406** Vok von Holstein otrzymuje zamek jako zastaw od margrabiego Jošta, ale musi odebrać zamek byłemu właścicielowi Čeňkovi z Drahotuša.
- 1421** Zamek jest prawdopodobnie uszkodzony przez morawskich husytów.
- 1423** Król Zygmunt zastrzegł sobie i swoim następcom prawo do swobodnego wejścia do zamku i prawo do ufortyfikowania się w nim.
- 1468** Zamek został zdobyty przez węgierskiego króla Macieja Korwina.
- 1523** Vilém z Víckova kupuje Cimburk i staje się on jego stałą i dziedziczną własnością. To koniec trzymania zamku w zastawie.
- 1569** Nowym właścicielem zostaje Gabriel Majlát, hrabia Seklerczyzny (w dzisiejszej Rumunii), hrabia i baron ziem Fogaroš.
- 1602** Cimburk jest własnością rodu Horeckých z Horky
- 1619** Zamek został skonfiskowany Horeckým, ale zwrócony po bitwie o Białą Górę.
- 1703** Dwór przenosi się do pałacu w Koryczanach (zamku przebudowanego w 1677 r. na barokowy pałac).

Pečínkova Skála

W czasach, gdy w opuszczonym przez szlachtę zamku zamieszkiwali tylko poddani, ciemne, gęste lasy, które tutaj są wystarczająco dobrymi kryjówkami były pełne wielu rabusiów.

Ci Rabusie woleli zakwaterowanie w skalnych jaskiniach i szczelinach skalnych. W ścianie opuszczonego kamieniołomu znalazł swoją kryjówkę także Pečínka z Koryčan, znany kłusownik i już często karany złodziej.

Wkrótce do Pečínka dołączył jeszcze większy rabuś, Josef Anděl z Buchlovic, który wcześniej włamał się do zamku Buchlov i ukradł wiele dywanów, gobelinów i dużej ilości kosztowności. Obaj łajdacy ukryli łupy we wspomnianej skale. Stamtąd od czasu do czasu chodzili do pobliskiego Kyjova, aby sprzedawać cenne rzeczy handlarzom. Jednak kiedy doszło do podziału pieniędzy, doszło do sporu i Pečínka doniósł na Andela władzom. Jednocześnie ujawnił także, gdzie mają swoją kryjówkę. Następnie obaj złodzieje zostali aresztowani i uwięzieni. Pečínka został uwięziony w mieście Kyjov, a Anděl uwięziony w zamku Buchlov. Obaj przestępcy zostali wkrótce skazani na śmierć.

Od tego czasu okrągła wieża zamku Buchlov nosi nazwę Buchlově Andělkou, a skała w pobliżu zamku Cimburk nosi nazwę Pečínkova.